

FAMILIE-
SCHOON

1-71
1960-
1966

FAMILIESCHOON

Nº 1

April 1960

GENEALOGISCH - EN BIOGRAFISCH FAMILIETIJDSCRIFT
VAN HET OUDE HOEGAARDSE GESLACHT VAN NERUM

FAMILIE-UITGAVE : VAN NERUM : MAQUISSTRAAT, 44 EVERE

1º WAAROM DIT TIJDSCHRIFT ?

Op verzoek van enkele familieleden werd dit tijdschrift in 't leven geroepen, enerzijds om het verleden onzer voorouders, die tot een der oudste geslachten van Hoegaarden behoorden, te vereeuwigen en anderzijds, om de familie-vitaliteit en samenhangigheid te bevorderen.

Onder impuls van een sterke inwendige kracht, de wekroep van het bloed en gedreven door het onbekend verlangen om de herkomst onzer voorvaders te leren kennen, werden de stamboomopzoeken, door vroegere familieleden begonnen, voortgezet.

Zoals alle geslachten heeft ook de stam VAN NERUM, op gebied van aard en karakter, iets van de voorgaande generaties overgeërd, dat wortelt in het verre verleden der voorouders en de fierheid oproept het eeuwenoude geslacht voort te zetten.

Onze familie was van oudsher te Hoegaarden gevestigd en is met vele families uit de streek verwant. Stap voor stap werd haar stamboom, door soms uiterst lastige navorsingen opgebouwd en berust op de onweerlegbare en fundamentele overleveringsverhalen der voorvaders, dewelke zeer talrijk in deze familie voorkomen. De genealogie vertoont helaas nog tal van leemten die steeds het voorwerp van opzoeken uitmaken, maar toch kan er reeds diep doorgedrongen worden.

Langs hoogten en laagten is het heden uit het verleden gegroeid en zal de toekomst gebouwd zijn op wat het nu is en wat de nakomelingen er zullen van maken. Hoofdzakelijk voor de huidige en komende generaties werd deze familiekroniek opgemaakt, want zij hebben er het meeste recht en de grootste behoeften aan, om hun geslacht te leren kennen.

Onze voorouders die ons van geslacht tot geslacht het leven hebben geschonken, zijn wij een onvergankelijke liefde verschuldigd en dienen in herinnering gebracht. Langs dit tijdschrift, dat U maandelijks zal ontvangen, zult U uw dichte en verre bloedverwanten leren kennen en beminnen, want zij hebben allen hetzelfde en gemeenschappelijk bloed overgeërfd van dezelfde en gemeenschappelijke stamvader, die zijn stempel op ons geslacht heeft gelegd en in de geschiedenis van Hoegaarden zal blijven voortleven...

Door de nummers van dit tijdschrift te bewaren, zult U in de mogelijkheid worden gesteld de aan gang zijnde genealogische navorsingen te volgen en Uw stamboom te bekomen, zulks van in de oudste tijden tot aan de jongste generatie, waarin U zelf een rol speelt.

Alle erkentelijkheid gaat uit naar hen die door hun medewerking geholpen hebben, de opstelling van deze notitieën mogelijk te maken en voornamelijk naar de mensen uit de streek zelf, waaronder Eerw. Heer Pastoor Vander Velpen en de Heer Cipers, gemeente-archivaris.

2. TWEEHONDERD ZEVEN EN DERTIG JAAR GELEDEN.

Op 15 april 1723 werd in het klooster der Wittevrouwen te Tienen, het huwelijk ingezegend van Charles VAN NERUM met Barbe Sweerts. Uit deze verbintenis is onze familievertakking gesproten. Juist daarom werd de verjaringsdatum van hun huwelijk uitgekozen, om met dit familietijdschrift van stapel te lopen.

Charles was een der rijkste brouwers van Hoegaarden en lid van de Regentie. Hij bouwde in 1747 zijn nieuwe woonst op de Molenweg, waar nu de huidige pastorij staat. Zijn vrouw behoorde tot een zeer vooraanstaande familie uit Hoegaarden en stamde van voorname geslachten af.

Hoe zijn wij nu met deze Charles verwant?

Drie stamvertakkingen dienen hiervoor nader uitgelegd, namelijk ;

- 1° Het gezin van François Van Nerum en Mathilde Davidts, waaruit gesproten zijn : Arthur, Prosper, Eudolie, Marie, Elise, Marie-Louise, Edouard en al hun nakomelingen.
- 2° Het gezin van Arthur Van Nerum en Leontine Deswert, van wie :
Jules, Emilie, Gabrielle, Mathilde, Leon, Marie, Georges, Charles, Robert en al hun afstammelingen.
- 3° Het gezin Hubert Van Nerum en Marie-Julie Van Nerum, waaruit sproten :
Marie-Justine, Marie-Helène en Achille-Julien met zijn nakomelingen.

De vertakkingen 1 en 2 (François en Arthur) stamden af van een andere Charles, gehuwd met Cath. Aug. De Foor, zoon van Jean-Baptiste Van Nerum en Albertine Dumont. Deze Jean-Baptiste was de zoon van Jacques-Philippe Van Nerum en Anne-Marie Van Autgaerden, die op zijn beurt een zoon was van Charles Van Nerum en Barbe Sweerts, onze gezamenlijke stamouders.

De vertakking 3 (Hubert) stamde af van Theodore Van Nerum en Marie-Joséphine Dewelde, zoon van Jean-François Van Nerum en Anna-Cath. Aerts, die op zijn beurt een zoon was van Jacques Philippe en Anne-Marie Van Autgaerden, zoon van Charles en Barbe.

De generatie van Arthur, François en Hubert mag dus gerekend worden als zijnde de achterkleinkinderen van Jacques-Philippe, derde zoon van Charles en Barbe.

De generatie waartoe Liesbeth behoort (dochter van August en Rosa Van Nerum) kan dus zeggen dat : de overgrootvader van hun overgrootvader de zoon was van deze Charles Van Nerum.

Door deze voorbeelden kan elk familielid gemakkelijk zijn eigen verwantschap met Charles en Barbe vaststellen. In de komende nummers van "FAMILIESCHOON" zullen al deze geslachten afzonderlijk besproken worden en nader toegelicht.

3. FAMILIENIEUWS

De maand April is een maand van heuglijke gebeurtenissen voor de familie Van Nerum. Zo zien wij inderdaad dat :

- op 12 April 1912 Leon Van Nerum (zoon van Arthur en Leontine Deswert) in het huwelijk trad met Clemence Van der Molen.
- op 13 April 1924 werd Mathilde Van Nerum (dochter van Prosper en Lisa Fourie) geboren.
- op 14 April 1815 trouwde Jean-François (zoon van Jacques-Philippe en Anne-Marie van Autgaerden) met Anna Cath. Aerts.
- op 14 April 1877 greep het huwelijk plaats van Hubert Van Nerum met zijn ~~achter~~kleinnicht Marie-Julie Van Nerum (dit waren de ouders van Achille-Julien Van Nerum).
- op 14 April 1945 huwde Hubert-Emile Van Nerum (zoon van Achille-Julien en Mathilde Logist) met Jeanne Janssens.
- op 15 April 1723 werd het huwelijk ingezegend van Charles Van Nerum met Barbe Sweerts (dochter van Servatius en Cath. Peeters)
- op 16 April 1921 trouwde Prosper Van Nerum (zoon van François en Mathilde Davidts) met Lise Fourie.

Voorwaar een geluksmaand voor de familie, want niet minder dan zes stamvoortzetteren traden in het huwelijk, wjl een geboorte plaats greep. De ganse familie sluit zich dan ook met deze heuglijke gebeurtenissen aan en wenst de levende bloedverwanten van harte geluk, wjl de afgestorvenen in herinnering worden gebracht. Vele data ontbreken nog aan deze lijst, gelieve ze ons te laten kennen.

4. OPROEP TOT DE GANSE FAMILIE "VRAGENBUS"

De bloedverwanten worden verzocht elke nieuwe familiegebeurtenis zoals geboorten, huwelijken, sterfgevallen, adresveranderingen, enz. dadelijk te laten kennen, evenals de gebeurlijke fouten die in dit tijdschrift mochten voorkomen.

Vele gegevens ontbreken nog in de genealogie, daarom zal er vanaf het volgend nummer een "VRAGENBUS" geopend worden, met het verzoek de vragen zo snel mogelijk te beantwoorden, om de familie-stamboom zo volledig mogelijk te kunnen opmaken.

Deze vragenbus wordt ook ter beschikking der bloedverwanten gesteld, om iets over verre familieleden te vernemen of mededelingen te doen. Zij die nieuwe gegevens kunnen aanbrengen, aan de familiechroniek wensen mee te werken, of artikels en familie verhalen in dit tijdschrift willen doen opnemen, kunnen zich rechtstreeks tot het blad wenden. Suggesties worden gretig aanvaard, terwijl elke medewerking, hoe miniem ook, ten zeerste op prijs zal worden gesteld, want zulks is een bewijs der belangstelling die aan de familie-genealogie zal worden betoond.

5. ONZE AFKOMST

Sedert de XIXe eeuw hebben de opsporingen naar het eerste leven op aarde en de verschijning van het menselijk wezen, steeds meer en meer de geleerden geboeid. Gedreven door de menselijke nieuwsgierigheid werden talloze wetenschappelijke en biologische navorsingen over de ganse wereld uitgevoerd.

In de XXe eeuw werd dit onbekend verlangen ruimschoots bevredigd door de ontdekking van de atoom, wiens splitsingen en carboonformules toelieten, de ouderdom van grondlagen, fossielen, skeletten en overblijfsels van mensen, dieren en planten te bepalen, hetgeen een grote vooruitgang betekende in de evolutieleer.

Bovendien werd deze laatste nog gediend door tal van wetenschappelijke elementen, om de verschillende weergevonden schakels aan elkaar te knopen, zodat men zich nog alleen diende te bekommeren over de afkomst van het menselijk wezen in 't algemeen, eerder waar of door wie het verwekt werd. Door deze studie kon men ook weldra met zekerheid een antwoord geven op de vraag :

" WAT ZIJN WE EN VAN WAAR KOMEN WE ? "

Wanneer nu de evolutieleer bekend was en de mens zijn eigen oorsprong had ontdekt, begon iedereen afzonderlijk het verlangen te koesteren, zijn eigen afkomst en geslachtsboom te weten te komen, om ook niet langer onwetend te staan tegenover de vraag :

" WIE BEN IK EN VAN WAAR KOM IK ? "

Er ligt nochtans een oneindig groot verschil tussen de woorden "Wij" en "IK". Inderdaad, het woordje "Wij" is de weergave der gemeenschap van alle nakomelingen van de Homo-Sapiens of Denkende Mens, zonder onderscheid van ras of kleur. Zo er ergens een schakel verloren ging, werd elders weer een nieuwe of gelijkaardige ontdekt, om de leemte aan te vullen, aangezien al de afstammelingen van de Homo-Sapiens menselijke wezens zijn, zodat er weinig schakels ontbreken in de lange keten van het menselijk ontstaan.

Het woordje "IK" daarentegen beeldt slechts een enkele lijn van mensen uit, afkomstig van hetzelfde geslacht, gesproken uit dezelfde clan en stam, deel uitmakend van eenzelfde volk en ras en geboren uit dezelfde gemeenschappelijke stamvader.

Het opzoeken van stambomen wordt dikwijls belemmerd door het feit dat oorkonden, actes, geschriften en kerk- of bevolkingsregisters teloor gingen of effenaf niet bestonden en dat genealogische notities allen voor Vorsten en vooraanstaande figuren uit de geschiedenis, met zorg neergeschreven en bewaard werden.

En nochtans heeft iedereen zijn eigen stamboom, maar het opmaken ervan, al klimt men dan ook maar op tot de 16e of 17e eeuw, vergt soms enorm vele en moeilijke opsporingen. Het is een lang werk, dat ernstig dient opgevat, alle oppervlakkigheden verlatend om zich alléén op officiële gegevens te steunen, om tot de ware toestanden te komen. Helaas, vele stambomen worden door z.g. genealogen voor grote geldsommen opgemaakt en zijn meestal vals. Alleen eigen opzoekingen in samenwerking met betrouwbare kringen zijn geloofwaardig.

Gesteund door de "Service de centralisation des études généalogiques et démographiques de Belgique" en het Geschied- en Oudheidkundig Genootschap van Vlaams Brabant "Eigen Schoon en de Brabander" werd onze familiestamboom opgemaakt en langs dit tijdschrift aan de bloedverwanten medegedeeld, opdat de nakomelingen hem zouden bijhouden en nooit laten verloren gaan.

Het stamboek over de familie Van Nerum uit Hoegaarden (Liber Genealogicum Familiarum Van Nerum de Hugardis) is niet bedoeld als wetenschappelijk werk, het is slechts een verzameling van genealogische en biografische notities, om het verleden van deze familie onsterfelijk te maken en in de geschiedenis der Belgische geslachten te doen voortleven.

GENEALOGISCH - EN BIOGRAFISCH FAMILIETIJDSCRIFT
VAN HET OUDE HOEGAARDSE GESLACHT VAN NERUM

FAMILIE-UITGAVE : VAN NERUM : MAQUISSTRAAT, 44 EVERE

Art 6. OORSPRONG EN BETEKENIS VAN DE NAAM "VAN NERUM".

- Eertijds werd er niet zo nauw naar het schrijven van namen gekeken. De schrijfwijze verschilde naargelang de plaatselijke of toevallige uitspraak, de bekwaamheid of fantasie van de ambtenaar. Vaak kwam de naam van een persoon, in hetzelfde document, onder meerdere varianten voor.

De naam "VAN NERUM" is volgens de etymologie een afgeleide vorm van het Nederfrankische NIEDERHEIM, waaruit het Nederlandse NEDERHEEM ontstond (laag gelegen heem) en waaraan verscheidene plaatsnamen in onze gewesten ontleend werden.

- Het woord NEDERHEEM evolueerde volgens streek en tijd en werd door de omgang zodanig vervormd, dat men allerlei afleidende vormen kreeg, gaande van NEDERHE(E)M, over NEER(H)EM, naar NEREM, telkens met de uitgangen (h)em, (h)im, (h)om of (h)um, wijs ook wel eens (H)erem en (N)ermen aangetroffen werd. De hedendaags meest voorkomende schrijfwijze is echter NEROM en NERUM.

- Dat deze familienaam niet overal dezelfde oorsprong had is niet verwonderlijk, maar in de streek van Hoegaarden, waartoe deze studie zich beperkt, is hij toponymisch verbonden aan het gehucht NERM (samentrekking van NEDERHEEM), dicht bij Hoegaarden gelegen en waar de toponiemen Nermbos, Nermdal, Nermweg en Nermhaag nog in gebruik zijn.

Etymologisch stemt het eerste lid "NER" overeen met "NE(D)ER" en het tweede lid "OM" of "UM" met "HEEM".

- Personen met gelijksoortige naam, doch uit andere Nederheemse streken afkomstig, zijn daarom niet noodzakelijk met elkaar verwant. Zij kunnen van een gans vreemde voorvader afstammen zoals zij evengoed tot dezelfde kunnen behoren. Deze studie heeft niet tot doel een antwoord op deze vraag te brengen en handelt slechts over de familietak VAN NERUM uit de streek Hoegaarden bij Tienen.
- Taalpsychologisch beschouwd is het een Vlaamse naam, gesproken uit het Nederfrankisch, zodat een Frankische oorsprongshypothese op het voorplan wordt gesteld. Het is een vaststaand feit dat de mensen vroeger meestal genoemd werden volgens de plaats die zij bewoonden, om bij verhuizingen hun naam op de nieuwe gewesten te doen overgaan. Zo zien we dat in het Sauerland en Arnsbergerwoud (vroegere verblijfplaatsen der Sicambers, een Ripuarische volksstam der Franken), de plaatsen NEHEIM en NIEDERHEIMER bestaan, die beide in verband kunnen gebracht worden met HEDERHEEM.

- In de Ve eeuw bij de invallen der Franken heeft deze familiegroep zich misschien vooreerst aan de Jeker bij Tongeren gevestigd, waar de plaats NE(D)ER(H)EM is ontstaan, wijl nakomelingen later naar Haspengouw zijn uitgeweken, om zich te NERM (Nerim of Nederhem) bij Hoegaarden neer te zetten, waar de familie sedert onheuglijke tijden heeft verbleven en vaste sporen van haar bestaan naliet.
 - Deze hypothese wordt versterkt door het feit dat zich in het bauerland ook de plaatsen Altena, Uzbecke, Körbecke, Wallen en Stockum bevinden, die allen in onze gewesten onderscheidelijk voorkomen onder de benamingen Altenaken (bij Hoegaarden), Oorbeek (bij Tienen), Korbeek (bij Leuven), Wellen (bij Tongeren) en Stockem (aan de Maas). Is dit een vingerwijzing dat al deze families in het Sauerland zouden gewoond hebben en gezamenlijk de volksverhuizing naar het Westen hebben ondernemen, om de stichters van nieuwe oorden te worden, waardoor zij als Sicambers, tot de Ripuarische Franken zouden behoren. Tot dusver deze eerste hypothese.
- ° ° °
- Sedertdien werd een nieuwe en verder doorgedreven stelling naar voren gebracht, namelijk deze van een Keltische afkomst, die evenveel aandacht verdient en in geen geval mag verbannen worden zonder door bevoegde navorsers te zijn onderzocht. Alvorens de Franken in het Sauerland aankwamen, zouden er Keltische stammen en namelijk Bolgean (Belgen) hebben verbleven, die rond 300 vóór J.C. door de Germanen naar onze streken werden verdreven. De hoger vermelde plaatsnamen bevatten inderdaad Keltische taalwortels. Zo vinden we voor Wallen de wortel "Valgy", "Stoichym", voor Stockum, "Altean" voor Altena, "Neurhym" voor Niederheim, "Kor-Beag" (smalle of magere Kor) voor Körbecke, "Visge-Beag (smalle beek) voor Uisbeck (later Uzbecke genaamd) en geciteerd aan de Dese rivier in het Ruhrgebied.
 - Hieruit kan afgeleid worden dat de Bolgse clans Neur, Stoic, Valgy, Altean Kor, enz... na gedurende lange tijden naast elkaar in het Sauerland te hebben verbleven, samen de Rijn zijn overgestoken, om zich in het Eburonenland te vestigen, waar de plaatsen NE(D)ER(H)EM, WELLEN en STOCKEM zijn ontstaan. Vertakkingen van de Neur-clan zouden later naar Oost Brabant en namelijk naar Nerm bij Hoegaarden en Nederhem bij Oplinter zijn uitgeweken, wijl anderen naar verdere streken trokken, zoals Nederhem bij Wolvertem of Overijse (Over-Isca), waar ook een Stockem bestaat en de Gallo-Romeinen hun sporen nalieten.
 - Hierdoor rijst de vraag op als al deze clans niet tot de stam der Eburonen dienen gerekend, deel uitmakend van de Bolgse stammen in de grote familie der Keltische volken. De tegenwoordigheid van Bolgse-Kelten aan de boorden van de "Gaith" (Gete) bij Tienen en Hoegaarden tijdens het Gallo-Romeinse tijdperk, wordt voldoende bewezen door de vele tumuli en weergevonden voorwerpen in dit gebied, evenals door de Keltische taalwortels in de gewestelijke plaatsnamen aan de Gete.

- Tienen spruit inderdaad voort uit het Keltisch woord "Tyr" en "Tuno" (heuvel), Hakendover uit "Dubro" (plas), Linteren uit "Lainther" (lindeboom), Geldenaken (in 't latijn Geldenacum) uit Gaeltean, Aelst (bij Nerm) uit Aolcht en Elst (bij Hoegaarden) uit "Egly" of "Elsuth".

Werden de nakemeligen van "Neur" misschien door hun stambroeders naar de vruchtbare akkers van Hoegaarden gelokt?

Al deze plaatsen schijnen nochtans rond hetzelfde tijdstip, door Bolgse clans te zijn gesticht. Vermengingen en rasversmeltingen met Ubische of latere germaanse bestanddelen zijn niet uitgesloten en zelfs zeer waarschijnlijk, maar de Keltische taalwortels verdienen een bijzondere aandacht.

- Gezien de Bolgeen een achterhoede der Kelten uitmaakten en voortdurend de invloed ondergingen van het Germaanse nabuurschap en hun infiltraties, vertoonde hun taal soms een grotere gelijkenis met deze der vooruitgeschoven Germanen, dan met de andere meer verwijderde Keltische stammen, zodat gelijkwoortige taalwortels niet verwonderlijk zijn.

° ° °

- Wat nu de eigenlijke familienaam VAN NERUM in deze zaak betreft, werden voor de delen "NER" en "UM" de Keltische wortels "NEUR" en "HUME" ontdekt.

NEUR zou de samentrekking zijn van het oud-Keltische woord "NEADH" BH(UR)", later vervormd tot "NE(D)H'UR", hetgeen betekent: "Uw nest of gezin, m.a.w. een door U gesticht gezin en nieuw verwekt geslacht".

De woorden "NEAD" en "UR" beduiden in het Gaëlsch onderscheidelijk "Nest" en "Uw".

- "HUME" zou voortkomen van de Keltische huwelijksgod "HUIMHAN", bij de Romeinen "HYM'EN", bij de Grieken "HUMEN", bij de Germanen "HAIMS" en bij de Goten "HEIWA" genaamd.

De naam HUIMHAN vormde zich om tot HUMHEN en HUME en deed de woorden HOMO(mens) en HUMAIN (menselijk) ontstaan.

- Het vind zijn verklaring in het feit, dat door de wíl van de huwelijksgod nieuwe mensen geboren werden en schonk ontstaan aan de Vlaamse woorden HUWEN en HUWELIJK.

- De samenkoppeling van NEUR + HUME betekent dus "Een uwer geslachten (Neur) door de huwelijksgod (Hume) verenigt" of "Nakomelingen van Neur op wil van HUME verwekt."

Het Keltische HUME en Frankische HEIM, beiden gesproken uit de namen HUIMHAN en HAIMS, de Aryse huwelijksgod, die door de vereniging van twee mensen een nieuwe haard stichtte.

En verder zien we dat "HEIM en HEEM" woning, hof, verblijfplaats of gewest betekent, terwijl HUME het Angelsaksische "HOME" (huis) deed ontstaan, waardoor mag afgeleid worden dat "NEUR-HUME" ook "HUIS van Neur" of "Neur's huis" beduidt.

- Men kan ook veronderstellen dat een afstammeling van Neur met een nakomeling van de stam HUME verbonden werd, maar het schijnt logischer te zijn dat NEUR ter ere van de huwelijksgod, de schutsnaam HUME aan de zijne verbond en waaruit de gezamenlijke stamvader sproot der latere families met de taalwortel NEUR in hun naam.

- Onder de Romeinse overheersing werd de naam "NEURHUME", ingevolge hun eigen God HYM'EN wellicht tot NEURHYM gewijzigd. De Germaanse infiltraties vormden hem om in NITERHYM, om na de komst der Franken NITERHEYM en NIEDERHEIM te worden.
Vanaf dit ogenblik bestond hij uit zuivere germaanse taalwortels, waardoor de hypothese van een Frankische oorsprong ingang vond, zonder zich over vroegere moeilijkheden te bekommeren.
- Bij de vervlaamsing die uit het Nederfrankisch sproot, werd hij ten slotte NEDERHEEM met alle hoger vermelde varianten.
Het voorafgaandelijke "VAN" (in 't frans "de") beduidt slechts "zoon van" of "afkomstig van" en is volledig van het overige gescheiden.
- Betreffende de bruske overgang van het Keltische NEUR naar het Germaanse NITER (Nieder), wordt het verschijnsel ingeroepen, dat de primitieve oerklanken van deze beide volken, uit dezelfde West Indo-Europese taalgroep zijn gesproten, waardoor de Franken Neur en Niter, verkeerdelijk nochtans met elkaar in verband brachten. Zij stelden mensen met hun woonplaatsen gelijk en gaven aan de nakomelingen van NEUR (die steeds langs laag gelegen waterlopen hebben gewoond), de naam NIEDERHEIMERS (bewoners van lage gebieden).
- Wat er ook van zij, het is bekend dat er ondanks de rasversmeltingen en vreemde bezettingen, in onze gewesten nog nakomelingen van Keltische oorsprong bestaan, die tot hetzelfde volk behoren als de huidige bewoners van Bretagne (Armorica), Wales, de Schotse Highlands, het eiland Man en Ierland, allen streken waarvoor de Kelten werden verdreven.
In de Highlands wonen inderdaad nog nakomelingen met naam Mac Neur (zoon van Neur) en Hume, beiden behorend tot de hoofdclan der Mac Farlane's en waarvan sedert lang de zuivere Keltische afkomst bewezen werd. Zij spreken nog steeds de Gaëlsche taal, worden tot de adel gerekend en houden tijdens hun clanvergaderingen de eeuwenoude Keltische tradities hoog.
- Deze clans zijn wellicht rond 75 vóór J.C. af later nog in grote massa naar de overzeese eilanden uitgeweken, terwijl hun verwanten de Ierse zee overstaken en de plaats "Neury" stichtten gesproten uit "NEURHYM" (Neurhy of Neury). Ook daar verblijven nog mensen met de naam Mac Neurhy die de Gaëlsche taal spreken en als verwanten doorgaan van de Schotse tak der Mac Neur's en der nakomelingen van O'Neurhy achter de Shannon. Mag en bijgevolg ook een ver verwantschap worden gezien, tussen deze overzeese afstammelingen van "NEUR" en de in onze gewesten achtergebleven families met de wortel "NEUR" in hun naam.
- Al is de studie nopens een Keltische afkomst te fel doorgedreven, toch verdient zij in aanmerking te worden genomen.
En als besluit wordt nu de vraag gesteld, welke hypothese de meeste schijn van werkelijkheid heeft, ofwel de Frankische (de meest logische) ofwel de Keltische (de niet onwaarschijnlijke)?
Een feit is echter zeker, de naam VAN NERUM komt van het Nederfrankische "NIEDERHEIM" voort, maar vindt misschien zijn oorsprong in het Keltische "NEURHUME".

Art.7. HET VOORGESLACHT.

Ofschoon de herkomst van de familie VAN NERUM uit Hoegaarden nog met geen volledige zekerheid is gekend, mag redelijkerwijze aangenomen worden, dat zij tot het aloude Haspengouws geslacht der "Nederheems" behoort, sedert onheuglijke tijden woonachtig te Nerm en nadien te Hoegaarden, in het voormalige Graafschap Brunengerunz.

I. INGELBRAM DE NEDERHEEM

- Is tot heden de oudst weergevonden voorvader der familie Van Nerum uit Hoegaarden. Werd vermoedelijk geboren tussen 1265 en 1275 en overleed na 1328; vermits hij toen nog in acten voorkwam. Zo zien wij dat hij in 1328 rentmeester was der goederen van het St Lambertuskapittel van Luik, gelegen onder Hoegaarden (Archief van de Abdij van Park; acte van 24 April 1328) en vermoedelijk aangesteld op het cijnschoff der Abdij van Park, als zaakgelastigde van de Prins-bisschop van Luik, Adolf II van de Mark (1313-1344) om diens goederen te beheren.
 - "De Bisschop had te Hoegaarden zowel de wereldlijke als de geestelijke macht. Voor het territoriaal beleid stelde hij er een rentmeester aan (rentmeester van de gemeynde of meier (villieus) genaamd, in de XVIe eeuw gewijzigd in dorpsmeester en borgemeester. Deze afgezant werd door bedesetters bijgestaan om de beden (taksen) te innen, de orde te handhaven en het territoriaal beheer te verzekeren. Na de baljuw was hij de belangrijkste persoon in de gemeente en plaatste zich juist voor de griffier (secretaris) - (Eigen Schoon XXXVI jg n° 3/4)
 - Voor het beheer en toezicht der kerkelijke goederen en grondeigendommen (dominus fundi) had elk kapittel, op zijn beurt een laethoff ingesteld, voorgezeten door een rentmeester. Deze moest de cyns, renten en pachten innen en had rechtspleging over kleine grondgeschillen onder zijn bevoegdheid. Twee maal per jaar moest hij aan zijn meesters opgave doen der ontvangsten en uitgaven. Het was deze functie die Ingelbram de Nederheem bekleedde, voor rekening van het St Lambertuskapittel van Luik. Zijn cynshoff had niets te maken met het beleid van de meier en diens schepenbank.
- Hij verving te Hoegaarden de Bisschop van Luik voor het Beheer van zijn goederen.
- Op uit zeger stond gewoonlijk het familiewapen afgebeeld. Dit der familie VAN NEROM (de Nederheem) zou bestaan hebben uit een blazoen van azuur, met dwarsbalk in faas, palen van keel en hartpunt van zilver, beladen met drie goude lelies, twee in het hoofd en een in de voet (Armorial Dansart blz. 421).
- Anderzijds werd in het familie-archief een blazoen weergevonden met drie lelies, doch zonder dwarsbalk.
- Het wapenbezit duidde op een zekere afkomst, wijl de functie van rentmeester, bij de aanvang der XIV eeuw op een bepaalde intelligentie wijst.
- Verder zien wij dat de "molen van Steenberghe" in 1328 door Ridder Gerardus de Cuckelberghe, als cijnsgoed aan Ingelbram(nus) de Nederheem werd verleend. Deze molen (de grote molen van Hoegaarden) behoorde in 1249 als leengoed aan de Bisschop; Hendrik III van Gelre.
- Op 25 Nov 1342 schonk Gravin Isabeau van Heverlee (weduwe van G. de Cuckelberghe) al haar cijns- en erfgoederen onder Hoegaarden, aan de Abdij van Park, wijl op 7 Dec van hetzelfde jaar, de molen van Steenberghe ook aan deze Abdij werd verkocht.
- Twee jaren later verkocht zij eveneens het "paenhuys" (de grote brouwerij) voor 100 solidi aan een Ingelbram de Molendino, een voorvader der fam. Van der Molen, van Mol en Van Mulcke (Eigen Schoon XLI jg blz. 435 en Vander Velpen; pr. Gesch Van Hoeg, blz 44)

Art.7. HET VOORGESLACHT.

Ofschoon de herkomst van de familie VAN NERUM uit Hoegaarden nog met geen volledige zekerheid is gekend, mag redelijkerwijze aangenomen worden, dat zij tot het aloude Haspengouwsgeslacht der "Nederheems" behoort, sedert onheuglijke tijden woonachtig te Nerm en nadien te Hoegaarden, in het voormalige Graafschap Brunegerunz.

I. INGELBRAM DE NEDERHEEM

- Is tot heden de oudst weergevonden voorvader der familie Van Nerum uit Hoegaarden. Werd vermoedelijk geboren tussen 1265 en 1275 en overleed na 1328; vermits hij toen nog in acten voorkwam. Zo zien wij dat hij in 1328 rentmeester was der goederen van het St Lambertuskapittel van Luik, gelegen onder Hoegaarden (Archief van de Abdij van Park; acte van 24 April 1328) en vermoedelijk aangesteld op het cijnshoff der Abdij van Park, als zaakgelastigde van de Prins-bisschop van Luik, Adolf II van de Mark (1313-1344) om diens goederen te beheren.
- ~~Zeele alle Vorsten, kerken en abdijen die over grote grondgondommen~~ (dominus fundi) beschikten, stelde ook de Bisschop van Luik een cijns- of laethoff (schepenbank) in te Hoegaarden, voorgezeten door een "rentmeester" (rentmeester van de gemeijnde) of "meier" (villicus) genaamd, later in de XVI eeuw gewijzigd in "dorpsmeester" en "borgemeester". Dit ambt werd in 1328 door Ingelbram(nus) de Nederheem waargenomen. Hij werd bijgestaan door "Schepenen" belast met het beheer en toezicht over de goederen van de heer. Als rentmeester moest hij de cijns, renten en pachten innen en had rechtspleging over kleine grondgeschillen onder zijn bevoegdheid, zodat hij zowel zaakgelastigde als belastingsontvanger was (Vander Velpen pr., Gesch. van Hoeg. bl.43 en 84);
- Op Kerstmis en St Jansdag moest hij aan zijn heer en meester opgave doen der ontvangsten en uitgaven nopens cijns, renten, pacht, houtverkoop der bossen, marktgelden, jachtgebruik, tol, enz... Na de Baljuw was hij de belangrijkste persoon der gemeente en plaatste zich in de patriciërsklasse juist vóór de griffier (secretaris) (~~Eigen schoon XXXVI jg n° 3 en 4~~).
- Gezien hij een officieel ambt bekleedde, moest hij over een zegel beschikken om de stukken te bekrachtigen in plaats van ze te ondertekenen. Op dit zegel stond gewoonlijk het familiewapen afgebeeld. Dit der familie VAN NEROM (de Nederheem) zou bestaan hebben uit een blazoën van azuur, met dwarsbalk in faas, palen van keel en hartpunt van zilver, beladen met drie goude lelies, twee in het hoofd en een in de voet (Armorial Dansart blz. 421). Anderzijds werd in het familie-archief een blazoën weergevonden met drie lelies, doch zonder dwarsbalk. Het wapenbezit duidde op een zekere afkomst, wijl. de functie van rentmeester, bij de aanvang der XIV eeuw op een bepaalde intelligentie wijst.
- Verder zien wij dat de "molen van Steenberghe" in 1328 door Ridder Gerardus de Cuckelberghe, als cijnsgoed aan Ingelbram(nus) de Nederheem werd verleend. Deze molen (de grote molen van Hoegaarden) behoorde in 1249 als leengoed aan de Bisschop; Hendrik III van Gelre. Op 25 Nov 1342 schonk Gravin Isabeau van Heverlee (weduwe van G. de Cuckelberghe) al haar cijns- en erfgoederen onder Hoegaarden, aan de Abdij van Park, wijl op 7 Dec van hetzelfde jaar, de molen van Steenberghe ook aan deze Abdij werd verkocht. Twee jaren later verkocht zij eveneens het "paenhuys" (de grote brouwerij) voor 100 solidi aan een Ingelbram de Molendino, een voorvader der fam. Van der Molen, van Mol en Van Mulcke (Eigen Schoon XLI jg blz. 435 en Vander Velpen; pr. Gesch Van Hoeg, blz 44)

6.

Art. 7. HET VOORGESLACHT.Art. 8. FAMILIENIEUWS

Zo April de maand der huwelijken was, dan is Mei deze der geboorten want niet minder dan 7 blijde gebeurtenissen grepen plaats, namelijk :

- 8 Mei 1937 ; Josée-Justine (dochter van Jules en Elisabeth Flossy)
- 13 Mei 1929 ; Charles (zoon van Prosper en Lisa Fourie)
- 23 Mei 1824 ; Agnes, Monique, Cipers (vrouw van Livin Van Nerum)
- 23 Mei 1951 ; Jean Robert (zoon van Arthur en Josée Marg - Coenen)
- 24 Mei 1953 ; Liesbeth (dochter van August en Rosa Van Nerum)
- 28 Mei 1848 ; Hubert (vader van Achille-Julien Van Nerum)
- 31 Mei 1788 ; Albertine Du Mont (vrouw van Jean Bapt. Van Nerum)

In naam der ganse familie wensen wij hun een gelukkige verjaardag en gedanken onze afgestorven bloedverwanten.

Gelieve de ontbrekende data te laten kennen en ons hiervoor te verontschuldigen.

Art. 9. VRAGENBUS.

- a) Wie kan de namen opgeven der kinderen van het gezin Joseph Putzeys x Louise Van Nerum (dochter van Livinus en A.M. Cipers)?
- b) Wie kent de echtgenoot van Hertehse Van Nerum die zich te Mechelen vestigde ?
- c) Met wie was Leon Van Nerum (broeder van Hortense en Louise) gehuwd ?
- d) Wie kan ons doodskaarten, fotos, paspoorten, trouwboekjes, geschriften en andere oude herinneringen der afgestorven familieleden in leen toevertrouwen voor afdruk ?
- e) Germaine Van ~~Nerum~~ ^{Nerum} (dochter van Jules en Gabrielle Van Nerum) vraagt hoe wij verwant zijn met de Eerw. H. Van de Putte en Peeters? Antwoord zal gegeven worden in volgend nummer van Familieschaan.
- f) Jules Van Nerum verlangt de verwantschapsgraad te kennen tussen zijn stamvertakking en deze van Achille-Julien. Antwoord eveneens in n°3 van Juni.
- g) Emilie Van Nerum (av. Rogier 45-Brussel) laat langs deze weg de groeten brengen aan Cecile Debroeck (av. Albert, 53-Vorst) en zou graag van wat nieuws van haar ontvangen.

Nota : Emilie en Gabrielle Van Nerum hebben de familieopzoekingen ten zeerste bevorderd en de dokumentatie door een grote hoeveelheid doodskaarten verrijkt. Onze innige dank hiervoor en wij drukken de wens uit, dat dit voorbeeld zal nagevolgd worden.

In volgend nummer : Voorgeslacht n° II : Joannes de Nederheem
 : Wie zijn de Eerw. H. Van de Putte en Peeters
 : Verwantschapsgraad tussen twee familietakken
 : Hoegaarden, bakermat van ons geslacht.

FAMILIESCHOON

GENEALOGISCH - EN BIOGRAFISCH FAMILIETIJDSCHRIFT
VAN HET OUDE HOEGAARDSE GESLACHT VAN NERUM

FAMILIE-UITGAVE : VAN NERUM : MAQUISSTRAAT, 44 EVERE

O N S V O O R G E S L A C H T

Art. 10. n° II : Joannes de N E D E R H E E M

- Werd geboren rond 1290/1300 als zoon van Ingelbram (zie vorig nummer), Ref. Archief van Abdij van Park, acte 24 April 1328. In 1323 werd hem een kanonikaat verleend te Osnabruck, alhoewel hij rond dit tijdstip reeds voor het leven kapelaan was der kapel van Oud-Hoegaarden (Authugardis), dicht bij Hoegaarden gelegen (Capellae Veteris Hugardis, situe prope Hugardim (Analecta Vaticano Belgica T. II, Lettres de Jean XXII (1316-1324) n° 1496 van 5 Maart 1323).
- Wellicht heeft zijn vader Ingelbram hem dit kanonikaat bezorgd, op voorspraak van de Vice-Proost van Hoegaarden bij de Scholaster van het Domkapittel van Coelen (Keulen). Deze laatste die tot de hoogste Duitse adel behoorde, was van ambtswege de Proost van het kapittel van St Gorgonius te Hoegaarden. Hij verbleef nochtans voortdurend te Keulen en liet zich te Hoegaarden door een Vice - Proost vervangen. (Vander Velpen pr. Gesch. Hoeg. bl. 27, 28, 29 en 43 en Eigen Schoon XXXVI jg. n° 9 en 10)
- Een kanonikaat was het bezit van een kanunnik bij een kapittel. Alle kanunnikken werden tot de geestelijke stand verheven, maar de meesten kregen slechts de kleine wijdingen, zodat zij nog geen priester waren en bijgevoigt nog vrij, om een wettig huwelijk aan te gaan. In dit geval verloor zij nochtans hun vaste bron van inkomsten, "prebende" genaamd en behielden alleen hun titel, zelfs als de echtgenote bereid was in continentie te leven.
- De prebende bestond uit de "tienden" der opbrengst van de kapittelgronden, zodat elke ongehuwde kanunnik over een eigen cijnschoff beschikte om zijn dotatiegoederen te beheren. Een kanunnik die door ambtsbezigheden belet werd in het gebied van zijn kanonikaat te verblijven, liet zich door een "kapelaan" (kapelmeester) vervangen, die echter wel mocht huwen en 1/3 der prebende ontving, wijk de kanunnik de overige 2/3 behield (zelfde referentie als voorgaande)
- Alles wijst er op dat Joannes de NEDERHEEM ongehuwd bleef, want in het tegenovergesteld geval, zou hij zijn prebende hebben verloren en er dus op finantieel plan, geen belang bij gehad hebben, een kanonikaat (zonder prebende) te Osnabruck aan te vragen. Bovendien schijnt hij ook nooit te Osnabruck te hebben verbleven, gezien hij te Authugardis voor het leven kapelaan was en hiervoor

.../...

1/3 der prebende ontving, om vervolgens het kanonikaat van Osnabruck te bekomen, waarvoor hij nogmaals een volledige prebende kreeg, en hiervan slechts 1/3 moest afstaan aan zijn plaatsvervangende kapelaan, zodat hij ten slotte nog een totaal inkomsten van 3/3 bezat door te Hoegaarden te blijven.

- Moest hij nu toch te Osnabruck hebben verbleven, zou hij er de volledige prebende (3/3) hebben ontvangen, maar verloor zijn vergoeding van kapelaan te Authugardis (1/3), zodat hij er geen belang bij had zijn eerste functie op te geven, om zich naar Duitsland te begeven, want in beide gevallen was zijn dotatie dezelfde. Hieruit kan besloten worden dat Joannes de NEDERHEEM kapelaan was te Authugardis en zijn inkomsten heeft willen verhogen door een kanonikaat te bekomen, want hij een plaatsvervanger aanstelde (medegedeeld door het Dekanat van Osnabruck).
- Daar hij nu als kapelaan verantwoordelijk was voor de kapel te Authugardis, dit ten opzichte van een niet in het gebied verblijvend kanonik, zoals ook zijn kapelaan te Osnabruck tegenover hem verantwoordelijk stond voor het Duitse kanonikaat, heeft ook Joannes hoogst waarschijnlijk een zegel gehad, om de wederzijdse stukken te bekrachtigen, waarop vermoedelijk hetzelfde familiewapen als dit van zijn vader Ingelbram prijkte. (zie Familieschoon art. 7).

Art. 11. Verwantschapsgraad tussen twee familietakken.

In afwachting dat de volledige stamboom der aaneengeschakelde familieleden zal verschijnen, volgt hieronder het antwoord op de vraag gesteld door Jules Van Nerum :

"Hoe is Achille-Julien Van Nerum met onze familie vertakt ?"

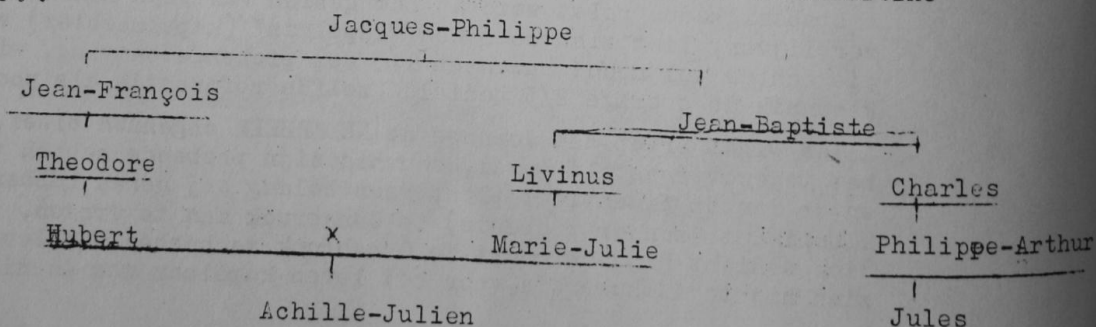
Hubert Van Nerum (vader van Achille-Julien) huwde zijn achterkleinnicht Marie-Julie Van Nerum, zodat de vertakking zich zowel langs vaders- als langs moederskant voordeed.

Zo zien wij inderdaad dat Hubert (1848-1919) de zoon was van Theodore (1817-1881) bijgenaamd "Pek", die op zijn beurt de zoon was van Jean-François (1785-1839).

Deze laatste was de broeder van Jean-Baptiste Van Nerum (ca 1783 - 1832) die de vader was van Charles (1811-1871) bijgenaamd "Chaal" wiens zonen François (1856-1915) en Philippe-Arthur (1859- ?) de vaders waren van Arthur-François en Bernard-Prosper en van Leon, Charles, Georges, Jules en Robert.

Hierdoor zeggen we dat hun overgrootvaders, gebroeders waren en zonen van Jacques-Philippe Van Nerum en Anne Marie Van Autgaarden.

Langs moederszijde staat Achille-Julien een trap dicht bij de bedoelde familietak. Zijn grootvader Livinus (1819-1891) was de rechtstreekse broeder van "Chaal" zodat hier kan gezegd worden dat hun grootvaders broeders waren en kinderen van Jean Baptiste Van Nerum en Albertine Du Mont.

Art. 12 : HOEGAARDEN : BAKERMAT VAN ONS GESLACHT.

Ref.: Eigen Schoon XXXX jg. nr 1.

Vander Velpen pr. Gesch. Hoeg. 1959.

De Kelten :

Eenmaal hebben de eerste voorzaten deze plaats uitgekozen, om in de dalen langs de rivieren, te midden van weelderige bossen die tot het heuvelland opklommen, hun hoeven en hutten te bouwen. De vele diepe en uitgeholde landwegen getuigen van onderdom en vroegtijdige ontginning, wijl overal in het gewest, het groot aantal tommen en de talrijke oudheidkundige vondsten, op een oeroude nederzetting van Kelten wijzen en zelfs van mensen uit de neolithische tijd (Annales de la Soc. d'Archeol. de Brux/ T. XVI Rapports sur les recherches et fouilles).

De Romeinen :

In 57 vóór onze tijdrekening kwamen van uit het Zuiden legioenen aangerukt onder Julius Caesar, om onze streken te veroveren en de inheemse volkstammen aan het Romeins bewind te onderwerpen. Tal van opstanden braken los en velen werden vermoord of als slaven verkocht. Deze bezetting beperkte zich aanvankelijk tot kleine steunpunten langs de aangelegde heirbanen. Maar toen de rust weer intrad, begonnen de Romeinen onze gewesten te koloniseren, villas te bouwen en hoeven aan te leggen. Zij hebben zich met de fel gedunde overgebleven bevolking vermengd en hun eigen kultuur ingeplant. Hoegaarden bleef niet verstoken van deze beschaving, gezien de onmiddellijke nabijheid van de grote heirbaan Keulen-Boulogne, die 5 Km. ten Noorden bij Tienen doorkwam, vanwaar de vertakkingsweg naar Nijvel vertrok en dwars door Hoegaarden liep. (Gauchez, Topogr. des voies Romaines). Vele overblijfselen uit de Gallo-Romeinse tijd, die bijna vier eeuwen duurde, werden in en rond Hoegaarden ontdekt.

De Franken :

In de Ve eeuw verschenen van uit het Oosten en Noorden, wilde krijgsbenden, die de Romeinen verjoegen. Het waren de Franken die in grote massa aanrukten en onze streken gemakkelijk langs de reeds bestaande wegen bereikten. Het rijke Haspengouw waartoe Hoegaarden behoorde, met zijn zware kleigrond, zijn overvloed aan bossen, vette weiden in het laagland en vruchtbare akkers op de zacht gloeiende houvelen, vormde voor de Franken een ideaal kolonisatiegebied. De reeds ontgonnen gronden, de onmiddellijke nabijheid van water uit de rivieren, met de grote voorraad hout, leem, klei en quartzietsteen, boden alle mogelijkheid tot het bouwen van hoeven en hutten.

Zij namen bezit van wat reeds bestond, sloten overeenkomsten met de vroegere bevolking, verdreven of moordden de weerspannigen uit en gingen tot de oprichting van hun "Haims" over.

Het ontstaan der "Heems"

Later kreeg de vrij gekomen boer een gedeelte grond met enkele bunder "mansus" genaamd, om er zijn hoeve "hof" te bouwen omringd door een houten afsluiting, in wiens nabijheid zich de hutten bevonden voor de lijfeigenen en hun familie.

Zulk complex noemde zich het "Heim" en om dit te onderscheiden van naburige "Heems" werd de naam van de bezitter of deze van de streek er bijgevoegd, die dijkwijs op de latere gemeente overging. Deze "Heems" of verspreide hoeven groeiden tot nederzettingen uit, waardoor aan de Gete (Kelt, Gaith/Gheyt) en de Beek (Kelt, Isara/Amra) verscheidene kleine agglomeraties ontstonden, zodat Hoegaarden, enig in zijn soort, samengesteld werd uit een reeks van kleine gehuchten, die allen op eigen dorpjes gelijken.

Hoegaarden en zijn gehuchten

De benaming van Hoegaarden en zijn gehuchten getuigt klaar en duidelijk van een Frankische kolonisatie, ofschoon enkele Keltische taalwortels zijn overgebleven. Zo hebben wij de gehuchten Overlaar (Germ. Awi + laer/Ovi / Ouwe = vochtige schapenweide); Elst (Kelt. Elgy = elzenplaats), Bullekom (Saks. Bullo + heem = woonst van Bulla), Rommerson (Germ. Hrotmor/Rommer + heem), Altensaken (Kelt. Altean/Altonna + acum = villa van Altona), Bost (Buxus = struikgewas), Millekomp (Meuleke = kleine molen), Nern (Kelt. Neur of Germ. Nieder + heem), Aalst (Alchs = alsemkruid), Kouwenberg (Frank. Kawi + berg = krasienberg), Houtem (Germ. Holt + heem = bosplaats), Hoksem (Germ. Hokko + heem), Schoor (Scorra = aangeslibt) Oudgaarden (Germ. Alt/Aut + huguard).

Al deze gehuchten vormden samen met de dorpskom aan de samenloop van Gete en Beek, de nederzetting of gemeente van Hoegaarden (Germ. Hugward / Huguard Hugard = villa Hugardis, en niet zoals vroeger beweerd werd "Hoere+garden").

Het Graafschap Brunegerunz

Na het ontstaan der Heems werd het land bestuurlijk ingedeeld in gouwen, zoals Brabantgouw, Haspengouw, Henegouw, Taxandria enz..., op hun beurt onderverdeeld in Graafschappen. Een dezer droeg in het Karolingisch tijdperk de benaming "Graafschap Brunegerunz" (Bruno + grens = gebied van Bruno) en strekte zich uit tussen Dyle, Velpe en Kleine Gete.

Het was gelegen binnen de lijn uitgaande van Heilisse, over Zittert, Melin, Roux-Miroir, Chaumont-Gistoux, vandaar de Dyle volgend tot bezijden Leuven, verder over Korbeek en Lovenjoel langs de Velpe naar Glabbeek, afzwenkend Oostwaarts Tienen en langs de kleine Gete terug naar Heilisse.

In dit uitgestrekt gebied was Hoegaarden het bestuurscentrum en de verblijfplaats van de Graaf, waar deze zijn castrum (verstrekte burecht) had gebouwd.

(wordt vervolgd)

" Art 12 bis : IIb. Renier van NERIM

Uit het Cartularium der Begaarden van Overlaar vernemen wij het bestaan van een zekere Renier van NERIM die zou geleefd hebben rond 1338 te Hoegaarden, Oudgaarden of Zittert-Lummen en er waarschijnlijk wijnboer was. De tekst vermeldt het volgende : "In september 1338 gaf broeder Jan De Witte der Begaarden van Overlaar, met zijn moeder Iaa GIELIS en dezer "geleverde momboer Jan reynkens, te erfpacht aan Renier van Nerim, een verdel wijngert alsoe dat belegen is binnen die parochie van Zittert op Sinselbosch".

Art. 13. Wie waren de EE.HH. VANDENPUTTE EN PEETERS ten opzichte van onze familie ?

Als antwoord op de vraag gesteld door Germ. Van Nerum in betrekking met het St Gorgonius-klokje, Rubriek Goddelijke diensten, waarin wekelijks een jaargetijde wordt aangekondigd voor hogervermelde geestelijken.

In nr 1 van Familieschoon (art.2) werd gesproken over een Charles Van Nerum (ca 1695 + 1757) die in 1723 huwde met Barbe Sweerts (1700 + 1778), de gemeenschappelijke stamouders, waaruit al onze familievertakkingen zijn gesproten. Deze Barbe was de oudste dochter van Servatius Sweerts en Catherine Peeters, wiens broeder de Eerw. H. Henricus Peeters, bijgevolg de rechtstreekse oom was van Barbe.

Verder zien we dat Catherine en Henricus Peeters de kinderen waren van Bertel Peeters (Burgemeester) en Josyne Vandenputte. De broeder van Josyne was Eerw. H. Jan Vandenputte, zoon van Jean Vandenputte (de Puis) (1608 - 1667) en Marie Carpeau (1608 - 1674), zodat E.H. Jan Vandenputte op zijn beurt de oom was van E.H. Henricus Peeters.

De families Peeters - Vandenputte, verwant met de Sweertsen verze-kerden gedurende 178 jaar zonder onderbreking het pastoorsambt te Hoegaarden.

De eerste was Jan Vandenputte, (broeder van Josyne) geboren 1635, pastoor in 1659 en plebaan-landdeken in 1692 (deken van verschillen-de parochies) stierf op 15 Dec. 1712 en werd in de kerk begraven.

Hij werd opgevolgd door zijn neef Henricus Peeters (broeder van Catherine) geboren op 29 Maart 1667, priester in 1692, onderpastoor in 1698, Pastoor in 1705 en landdeken in 1713. Hij overleed op 10 Okt. 1741.

Hij stichtte op 12 Dec 1739 een studiebeurs voor humaniteitsstuden-ten in filosofie, rechten en geneeskunde ten voordele der inwoners van Hoegaarden, bij gebrek aan afstammelingen tot de 5e generatie van Servatius Sweerts en Cath. Peeters. Van deze beurs die nog steeds bestaat hebben verschillende familieleden genoten en ook volgende priesterstudenten ;

Zijn neef Henricus, Sweerts (broeder van Barbe) pastoor van 28 maart 1736 tot 1779. Hij legde in 1754 de eerste steen van de nieuwe kerk van Hoegaarden; die door de Regentie aan de gemeente werd geschonken. Tot de gemeenteraad behoorden Servaas Sweerts en Charles Van Nerum (broeder en schoonbroeder van de pastoor). Hij stierf op 19 Dec 1785.

Werd opgevolgd door Jan Hubert Sweerts (neef van Barbe) Pastoor en deken van 1779 tot bij zijn dood op 15 Okt. 1805. Onder het frans bewind weigerde hij de eed af te leggen.

Opgevolgd door G.J. Van den Putte (nakomeling der familie Van den Putte) Pastoor te Hoeg. van 1805 tot 1810, tijdens de periode dat Henri Van Nerum (kleinzoon van Charles en Barbe) burgemeester was te Hoegaarden (van 1808 tot 1812).

Dan kwam Jacobus Sweerts (neef van Deken Jan Hubert Sweerts) Pastoor van 1810 tot bij zijn dood in 1841.

Dit was de laatste pastoor te Hoegaarden uit eigen volk, die van 1663 het pastoorsambt in eigen familie had bewaard en zelfs eens een vreemde pastoor uit de gemeente verjoeg.

De EE.HH. Vanden Putte en Peeters waren de grootste Pastoors die Hoegaarden ooit heeft gekend.

(Ref. Vander Velpen Pr. Gesch. Hoeg. bl. 24, 29, 80, 104, 119, 125, 126 en 127)

Art. 14. FAMILIENIEUWS

- In dd maand Juni herdenken wij de geboorten van :

Anne-Marie Van Autgaerden (x met Jacques Philippe Van Nerum) °26.6.1745
 Livinus Van Nerum (x met Agnes Monique Cipers) °27.6.1819
 Marie-Josephine Dewelde (x met Theodore Van Nerum) ° 21.6.1820
 Karel Van Nerum (zoon van Arthur en Palmyre Gasia) ° 8.6.1916

- evenals de verjaring van het afsterven van onze geliefde familieleden :

Marie-Josephine Dewelde (x met Theodore Van Nerum) +23.6.1855 (35 j.)
 Regina Van Nerum (x met P.H. Saelmaekers) + 15.6.1887 (65 j. oud).
 Edward Emile Van Nerum (zoon van François en Math. Davids) +24.6.1892 (1 j. oud)
 François Van Nerum (x met Math. Davids) + 24.6.1915 (59 j. oud)
 Hubert Edouard Van Nerum (x met Eulalia Geens) Bestuurder van het Wezen-
 huis, + 6.6.1922 (93 j. oud).

- Op 3 Juni 1933 traden Marcel Van Nerum en Yvonne Schoofs in het huwelijks-
 bootje - Onze beste gelukwensen.

Nota : Gelieve ons de ontbrekende namen en data te melden.

BRUILOFTVIERING :

In April 11. heeft het gezin Charles Van Nerum x Machiels in alle stilte
 hun 50ste huwelijksverjaring gevierd. Het was voor hen en de ganse fa-
 milie een heuglijke gebeurtenis en wij maken langs deze weg, onze harte-
 lijke gelukwensen over en wensen hen nog vele jaren gelukkig samen zijn.

OPBEUREND NIEUWS :

Wij komen zo pas te vernemen dat Leon Van Nerum, die sedert de laatste
 weken bedlegerig was, stilaan aan de beterhand is. Het is voor ons allen
 een opbeurend nieuws en wensen hem een vlug herstel toe.

DE KOMST VAN DE OOIEVAAR.

Voor de negende maal is bij het gezin HACZOURT x Elza VAN NERUM de ooie-
 vaar voorbij gekomen en heeft een zoontje "Diric" neergezet. Al onze
 gelukwensen.

Art. 15. VRAGENBUS.

De tak uit Meldert, gesproten uit Arthur Van Nerum en Palmyre Gasia is b-
 slist de sterkste afstamming uit de ganse familie. Niet minder dan 10 kin-
 deren werden hen geboren, waaruit in 't totaal 32 klein- en achterklein-
 kinderen zijn ontstaan.

Om deze mooie stamvertakking in het familie-stamboek te kunnen opnemen,
 zouden wij graag van deze 42 nakomelingen van Arthur en Palmyre, de volgende
 inlichtingen vernemen :

- 1° Plaats en datum van geboorte ;
- 2° Namen van peter en meter, met hun graad; van verwantschap ;
- 3° Gebeurlijke plaats en datum van huwelijk ;
- 4° Namen der getuigen met hun graad van verwantschap ;
- 5° Beroep van de vader.

Wij durven hopen dat deze machtige tak uit Meldert, elk voor wat hun aanbe-
 langd, ons deze zeer begeerde inlichtingen zullen laten geworden. Dank op
 voorhand.

rt. 16. ALLERLEI

Langs deze weg danken wij Eerw.H. Van der Velpen (Pastoor te Bovenlo), de
 HH.J. Jacquart en de Tienne (SCGD) en de H. Dewalhens (Stadsarchivaris Tienen)
 voor de genealogische inlichtingen die zij ons hebben laten geworden, even-
 als de verschillende familieleden voor hun bereidwillige medewerking, waar-
 onder speciaal Gabrielle en Elise Van Nerum en Cecile Debroeck.